Ja kui ehk isse langen ma,
Mo hing siis touseb taewa;
Ehk kui jään minna ellama,
Siis aus meel woidab waewa:

Sest ilma-waewas iggamees,
laps agga ellab mängis;
Kord surra igga ühhe ees,
Kas lahhingis ehk sängis.

Ja kui aeg täis saab ausaste,
Siis jälle tullen seia,
Ning annan suud se kohhale,
Kust ma nüüd lähhan, näija.